

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114213940
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4114213940.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobcu: Ing. Y. P., miesto podnikania O. T. XXX, IČO: 31 838 138, proti žalovaným: 1/ AGROSPOL 5.TM, s.r.o. so sídlom O. T., Hlavná 142, IČO: 34 118 381 a 2/ TerraInvestment, s.r.o., Hlavná 124, O. T., IČO: 47 157 658, obaja zastúpení advokátskou kanceláriou: Jánsky & Partners, s.r.o. so sídlom v Nitre, Štúrova 13, IČO: 47 249 650, o zdržanie sa neoprávnených zásahov do vlastníckeho práva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra (ďalej len „súd prvej inštancie“), zo dňa 13. júna 2018 č.k. 10C/92/2014-533 (ďalej len „napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v prvom rade, v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému v prvom rade povinnosť zdržať sa držania, užívania, požívania a disponovania s poľnohospodárskymi pozemkami nachádzajúcimi sa v okrese Z. T., obec O. T., a to

pozemok reg: "E" , kat. úz. T., LV XXXX, parc. č. XXX o výmere 9447 m² - orná pôda,
pozemok reg: "E", kat. úz. T., LV XXXX , parc. č. XXX o výmere 26410 m²- orná pôda,
pozemok reg: "E", kat. úz. T., LV XXXX , parc. č. XXX o výmere 8174 m²- orná pôda,
pozemok reg: "E", kat. úz. T., LV XXXX , parc. č. XXX o výmere 18844 m²- orná pôda,
pozemok reg: "E", kat. úz. T., LV XXXX, parc. č. XXX o výmere 2316 m²- orná pôda,
pozemok reg: "E", kat. úz. T., LV XXXX , parc. č. XXX o výmere 16724 m²- orná pôda,
pozemok reg: "E", kat. úz. T., LV XXXX , parc. č. XXX o výmere 20843 m²- orná pôda,
pozemok reg: "E", kat. úz. O. B.H. Z., LV XXXX , parc. č. XXX/X o výmere XXXX m²- orná pôda,
pozemok reg: "E", kat. úz. O. B. Z., LV XXXX , parc. č. XXX o výmere 6556 m²- orná pôda,
pozemok reg: "E", kat. úz. O. B. Z., LV XXXX , parc. č. XXX/X o výmere 3557 m²- orná pôda,
pozemok reg: "E", kat. úz. O. B. Z., LV XXXX, parc. č. XXX o výmere 15889 m²- orná pôda,
pozemok reg: "E", kat. úz. O. B. Z., LV XXXX, parc. č. XXX/X o výmere 12258 m²-orná pôda,
pozemok reg: "E", kat. úz. O. B. Z., LV XXXX, parc. č. XXX/X o výmere 14654 m²-orná pôda,
pozemok reg: "E", kat. úz. O. B. Z., LV XXXX, parc. č. XXX o výmere 10626 m²-orná pôda,
pozemok reg: "E", kat. úz. O. B. Z., LV XXXX, parc. č. XXX o výmere 16772 m²-orná pôda,
pozemok reg: "E", kat. úz. O. B. Z., LV XXXX, parc. č. XXX/X o výmere 12940 m²-orná pôda,
pozemok reg: "E", kat. úz. O. B. Z., LV XXXX, parc. č. XXX o výmere 3129 m²-orná pôda,
pozemok reg: "E", kat. úz. O. B. Z., LV XXXX, parc. č. XXX o výmere 13752 m²-orná pôda.

Žalobu vo vzťahu k žalovanému v druhom rade zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že žalobca (nesprávne súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný), je výlučným, resp. podielovým spoluvlastníkom v rozsahu 1/2-ica v pomere k celku nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území T., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela registra "E" parc. č. XXX - orná pôda o výmere 9447 m², parc. č. XXX - orná pôda o výmere 26300 m², LV č. XXXX parc. č. XXX - orná pôda o výmere 8174 m², parc. č. XXX - orná pôda o výmere 18800 m², LV č. XXXX parc. č. XXX - orná pôda o výmere 16724 m², LV č. XXXX parc. č. XXX - orná pôda o výmere 20843 m², LV č. XXXX parc. č. XXX - orná pôda o výmere XXX0 m² a v katastrálnom území O. nad Z. zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX parc. č. XXX - orná pôda o výmere 6556 m², parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere 3557 m², LV č. XXXX parc. č. XXX - orná pôda o výmere 15889 m², parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere 12258 m², parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere 14654 m², parc. č. XXX - orná pôda o výmere 10626 m², parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere 12940 m², parc. č. XXX - orná pôda o výmere 3129 m² a parc. č. XXX - orná pôda o výmere 13752 m² na základe nájomnej zmluvy uzavretej s druhou podielovou spoluvlastníčkou týchto nehnuteľností 25. 08. 2008.

1.1.1. Rozhodnutím Pozemkového úradu v B. z 03. 05. 1992 číslo: X/XX a z 8. 11. 1995 číslo: XX/XX bolo podľa § 15 ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách schválené urýchlené usporiadanie vlastníckych a užívacích poľnohospodárskych pomerov k predmetným pozemkom a tieto pozemky boli dané do dočasného užívania Poľnohospodárskemu družstvu v O. T..

1.1.2. Uvedené družstvo, ako prenajímateľ a žalovaný 1/ ako nájomca, uzavreli 02. 1. 1996 nájomnú zmluvu, ktorej predmetom bola okrem iného poľnohospodárska a ostatná pôda v užívaní prenajímateľa. Z uvedenej zmluvy nevyplýva, že by jej prílohou mal byť súpis parciel, ktorý súdu predložili žalovaní, čo žalobca namietal, v ktorom sa nachádza parcela č. XXX orná pôda o výmere 991512 m², ktorá je s predmetnými parcelami registra "E" nachádzajúcimi sa v katastrálnom území T., čo žalobca potvrdil v konaní vednom na súde pod sp. zn. 10C/84/2016.

1.2.3. Rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave z 18.12.1997 č.k. Z-2-33K XXX/96-75 bol na majetok družstva (Poľnohospodárske družstvo O. T.) vyhlásený konkurz. Žalovaný v prvom rade a žalovaný v druhom rade uzavreli dňa 01. 03. 2014 dohodu o užívaní týchto pozemkov od 01. 03. 2015 do 31. 12. 2014 a následne ďalšiu dohodu o užívaní do 01. 03. 2015 do 31. 12. 2015. Žalovaný v druhom rade požiadal Poľnohospodársku platobnú agentúru o priame platby za tieto parcely za roky 2014 a 2015. Správca konkurznej podstaty družstva Ing. Y. S. vyzval listami z 04. 11. 2016 žalovaných na zaplatenie nájomného z predmetnej zmluvy. Rozhodnutím súdu z 18. 05. 2017 bol konkurz na družstvo zrušený po splnení rozvrhového výťažku a družstvo bolo k 30. 11. 2017 vymazané z obchodného registra.

1.2.4. Žalobca sa v priebehu konania domáhal nariadenia neodkladného opatrenia (v poradí prvého) v znení, aby súd uložil žalovanému v prvom rade zdržať sa vstupu na predmetné pozemky (konanie vedené pod sp. zn. 12C/175/2013), ktorý návrh bol právoplatne zamietnutý rozhodnutím Krajského súdu v B. z 09. 09. 2013 č.k. 25Co/237/2013-96 s odôvodnením, že žalovaný v prvom rade pozemky obsial, predpokladaný zber úrody bol v septembri 2013 a oprávnenie vlastníka na nakladanie s pozemkami nemožno postaviť nad záujem užívateľa, pričom žalobca mal podľa záverov súdu písomne vyzvať žalovaného v prvom rade na vrátenie a prevzatie pozemkov a žalovaný v prvom rade mal pozemky do 30 dní po zbere úrody žalobcovi vrátiť, inak sa mal žalobca obrátiť sa na súd so žalobou na ich vypratanie, prípadne spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca vyzval žalovaného v prvom rade na jeseň 2013 na vrátenie predmetných pozemkov. Žalovaný v prvom rade pozemky žalobcovi nevydal, ale uzavrel 01. 03. 2014 dohodu so žalovaným v druhom rade a na jar 2014 tieto pozemky opäť obsiali.

1.2.5. Na ďalší návrh žalobcu, súd neodkladným opatrením z 23. 05. 2014 č.k. 12C/86/2014-46 v spojení s uznesením Krajského súdu v B. z 29. 09. 2014 č.k. 7Co/526/2014-84, zakázal žalovanému v prvom rade užívať a vstupovať na tieto pozemky do právoplatného skončenia tohto konania s odôvodením, že žalobca postupoval v zmysle rozhodnutia súdu z 09. 09. 2013 a žalovaný v prvom rade mu pozemky napriek výzve nevydal, užíva ich bez právneho titulu a neexistuje žiadna zmluva uzatvorená medzi nimi, ktorá by ho na užívanie oprávňovala. Žalovanému v prvom rade bolo rozhodnutie doručené 18. 11. 2014 a právoplatnosť nadobudlo 20. 11. 2014. Žalovaný v prvom rade na pozemky nevstúpil, jeho právny zástupca listom z 24. 11. 2015 požiadal žalobcu o umožnenie zozbierať úrodu, ktorej žiadosti žalobca nevyhovel, úrodu sám zozbieral a žalovaným ju nevydal ani po výzve ich právneho zástupcu z 09. 01. 2015. V konaní pod sp. zn. 10C/387/2016 zakázal súd neodkladným opatrením z 02. 05. 2017 č.k. 10C/387/2016-167 vstupovať, užívať, požívať a disponovať s týmito pozemkami aj žalovanému v druhom rade.

1.3. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 15 ods. 3, § 42i zákona číslo 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách, v znení neskorších predpisov, v znení účinnom v čase vydania rozhodnutí (ďalej len zákon číslo 330/1991 Zb.), § 37 ods. 1, § 123, § 126 ods. 1, ods. 2, § 663 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

1.4. Konštatoval, že v konaní nebolo sporné, že žalobca je vlastníkom, resp. spoluvlastníkom pozemkov označených v žalobe a ani to, že žalovaní v prvom a v druhom rade do nariadenia neodkladného opatrenia v konaní sp. zn. 12C/86/2014, (doručené žalovanému v prvom rade dňa 18. 11. 2014), na predmetných pozemkoch hospodárili, pretože ešte na jar 2014 časť týchto pozemkov obsiali kukuricou, ktorej vydanie od žalobcu požadujú v konaní, ktoré sa vedie na súde pod sp. zn. 10C/84/2016. Žalovaní sa v konaní bránili tvrdením, že do 30. 11. 2017, kedy zaniklo výmazom z obchodného registra Poľnohospodárske družstvo O. T., boli oprávnení na týchto pozemkoch hospodáriť. Žalovaný v prvom rade na základe nájomnej zmluvy zo dňa 02. 01. 1996 uzavreť s družstvom a žalovaný v druhom rade na základe dohôd uzavretých so žalovaným v prvom rade. Taktiež nebolo sporné a z rozhodnutí Pozemkového úradu v B. z 3.5.1992 číslo: X/XX a z 8.11.1995 číslo: XX/XX aj preukázané, že predmetné pozemky boli pridelené do užívania Poľnohospodárskemu družstvu O. T. na základe § 15 ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb..

1.4.1. Spornou zostala otázka, či Poľnohospodárske družstvo O. T. ako prenajímateľ, uzavrelo so žalovaným v prvom rade, ako nájomcom, dňa 02. 01. 1996 platnú nájomnú zmluvu, pretože žalobca v konaní namietal najskôr jej existenciu a potom predložený súpis parciel, o ktorom tvrdil, že nebol jej súčasťou. Predmetná nájomná zmluva bola súdu prvej inštancie predložená v písomnej forme, bola podpísaná oboma zmluvnými stranami. V zmluve však nebola poľnohospodárska pôda a ostatná pôda v užívaní prenajímateľa, ktorá mala byť jej predmetom bližšie označená a zo zmluvy nevyplývalo, že by jej súčasťou mal byť predložený súpis parciel. Z tohto dôvodu nie je zmluva v tejto časti určitá a preto je podľa § 37 ods. 1 a § 41 Občianskeho zákonníka neplatná. Ani z výpovede svedka, ktorý bol správcom konkurznej podstaty družstva nebolo preukázané, že by si z nej nájomca plnil svoje povinnosti a platil za uvedené pozemky nájomné, Pretože nájomná zmluva nie je v uvedenej časti platná a nie sú platné ani dohody, ktoré následne uzavrel žalovaný v prvom rade so žalovaným v druhom rade, ktorými prenechal niektoré pozemky do užívania žalovanému v druhom rade.

1.4.2. V spore nebolo sporné a výpisom z obchodného registra aj preukázané, že na majetok družstva bol uznesením z 18. 12. 1997 vyhlásený konkurz. Pretože zákonom č. 571/2007 Z.z. s účinnosťou od 01. 01. 2008 bol § 15 zákona č. 330/1991 Zb. zrušený a do uvedeného zákona bol doplnený § 42i o tom, že rozhodnutie o schválení zjednodušeného rozdeľovacieho plánu urýchlenného usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov stráca platnosť okrem iného dňom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia súdu o začatí konkurzného konania na majetok poľnohospodárskeho podniku a to aj vtedy ak takéto rozhodnutie bolo vydané pred 01. 01. 2008, stratili uvedené rozhodnutia Pozemkového úradu v B., o schválení zjednodušeného rozdeľovacieho plánu vykonania urýchlenného usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov, z ktorých odvodzovali svoje užívacie právo k sporným pozemkom žalovaní, k 01. 01. 2008 platnosť, pretože na majetok družstvo bol v tom čase vyhlásený konkurz. Keďže nájomná zmluva a ani dohody nie sú v časti týkajúcej sa sporných pozemkov platné, pretože od 01. 01. 2008 sa užívateľské pomery k týmto pozemkom vrátili do stavu pred vydaním rozhodnutí pozemkovým úradom, neboli žalovaní ich oprávnenými užívateľmi ani pred 30. 11. 2017, ale ich oprávneným užívateľom bol žalobca, ktorý bol vlastníkom, resp. spoluvlastníkom týchto pozemkov. Žalovaní boli preto povinní vydať pozemky žalobcovi už pred 30. 11. 2017, čo však neurobili, ani po jeho výzve uskutočnenej v súlade s vyjadrením odvolacieho súdu v rozhodnutí z 09. 09. 2013, naopak na pozemkoch ďalej vo svoj vlastný prospech hospodárili, čím bezdôvodne obmedzovali vlastnícke právo žalobcu, ktorý sám chcel na pozemkoch vykonávať poľnohospodársku činnosť. Hoci žalovaní záverom už užívacie právo žalobcu nenamietali, k uzavretiu dohody, ktorá by bola vykonateľným exekučným titulom neprišlo a preto súd žalobu považoval za dôvodnú a uložil žalovanému v prvom rade nezasahovať do vlastníckych práv žalobcu k pozemkom uvedeným vo výroku. V časti týkajúcej sa žalovaného v druhom rade žalobu pre absenciu žalobného návrhu zamietol.

1.5. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“), a pretože obe strany sporu boli iba čiastočne úspešní, súd im náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalovaný v prvom rade, a to v časti výroku I. (vyhovujúci výrok) a v časti výroku III. (náhrada trov konania). Dôvodil, že súd nesprávnym procesným

postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

2.1. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie o tom, že žalovaní neboli oprávnenými užívateľmi predmetných pozemkov. Poukázal na zmluvu o nájme, ktorá namietanú prílohu, obsahujúcu súpis parciel, obsahovala. Záver súdu prvej inštancie o tom, že zo zmluvy nevyplýva, že jej prílohou bol súpis parciel, je neopodstatnený a v rozpore s tvrdeniami žalobcov. Predmetná nájomná zmluva z 02. 01. 1996 bola vyžiadaná z príslušného katastra nehnuteľností, na jej základe bol vykonaný zápis o nájme žalovaného v prvom rade, ako aj žalovaného v druhom rade. Právny titul užívania nehnuteľností žalovanými bol v predmetnom konaní preukázaný, minimálne v rovine oprávnenej držby žalovaných, nakoľko obaja žalovaní boli so zreteľom na všetky okolnosti oprávnené dobromyseľní, že im právo nájmu a následne aj odvodené užívacie právo patrí. Neobstojí preto záver súdu prvej inštancie, že žalovaní bezdôvodne obmedzovali vlastnícke právo žalobcu. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, či výzva žalovaného na jeseň 2013, na ktorú sa odkazuje, bola riadna a včasná, t.j. kvalifikovaná, akých pozemkov sa týkala. S touto výzvou sa súd prvej inštancie vôbec nevysporiadal.

2.2. Žalovaný v prvom rade sa nestotožnil s výkladom ustanovenia § 42i zákona číslo 330/1991 Zb. v tom smere, že dňom 01. 01. 2008 stratili rozhodnutia o schválení zjednodušeného rozdeľovacieho plánu platnosť, pretože na majetok družstva bol v tom čase vyhlásený konkurz. V dôsledku tejto udalosti malo prísť k navráteniu pozemky do stavu pred vydaním rozhodnutí pozemkových úradov, prečo žalovaní neboli oprávnení predmetné pozemky naďalej užívať. Tento záver priamo odporuje aj ustanoveniu § 12 ods. 3 zákona číslo 504/2003 Z.z., podľa ktorého, ak na pozemok nie je prístup, nájom sa neskončí skôr, než sa vykonajú pozemkové úpravy podľa osobitného predpisu, čo neplatí pri postupe podľa § 12a, na ktoré žalovaný poukazoval opakovane, že žalobca mal postupovať práve spôsobom podľa tohto ustanovenia § 12a. Súd prvej inštancie teda bez ďalšieho odôvodnenia, len konštatovaním, že účinnok novely sa vzťahuje aj na nájomnú zmluvu zo dňa 02. 01. 1996.

2.3. Žalovaný v prvom rade ďalej dôvodí tým, že dôvod podania žaloby medzičasom odpadol, keď sa žalovaní užívacieho práva v dôsledku dohody sporových strán viac nedomáhali, užívacie právo žalobcu nerozporovali, k neoprávneným zásahom nedochádzalo, pričom nebolo dané ani nebezpečenstvo, že by k takým zásahom prichádzalo v budúcnosti, nebol v čase vydania súdneho rozhodnutia splnený ani predpoklad, pre ktorý by bolo možné žalobe žalobcu vyhovieť.

2.4. Z uvedených dôvodov považuje závery súdu prvej inštancie, ktorými odôvodnil svoje rozhodnutie ako neodôvodnené, v priamom rozpore s obsahom spisu, často odporujúce hmotnému právu a jeho požadovanej aplikácii na zistený skutkový stav. Vzhľadom na to, že k zásahom do vlastníckeho práva žalobcu v čase rozhodnutia nedochádzalo, a vzťahom na obojstranne deklarovajúcu dohodu sporových strán, k nim ani nemá dochádzať ani v budúcnosti, neboli splnené ani podmienky na vyhovieť žalobe z tohto hľadiska. Žaloba žalobcu mala byť preto zamietnutá. Rozhodnutie trpí nedostatkom dôvodov, preto je nepreskúmateľné, neobsahuje pre vec podstatné odôvodnenie, pričom zrejme absentia relevantného odôvodnenia predstavuje porušenie práva na spravodlivý proces.

2.5. Navrhuje v napadnutej časti výroku I. a III. rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť a žalovaným v prvom a v druhom rade priznať náhradu trov konania.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného v prvom rade opakovane poukázal na neplatnosť nájomnej zmluvy uzavretej medzi družstvom a žalovaným v prvom rade, ako aj následnej zmluvy o prenechaní užívania medzi žalovaným v prvom rade a žalovaným v druhom rade. K námietke neuplatnenia postupu podľa § 12a zákona číslo 504/2003 Z.z. uviedol, že nebola splnená ani jedna z podmienok pre aplikáciu tohto ustanovenia, pretože na predmetné pozemky nebola uzavretá žiadna nájomná zmluva a zároveň sú všetky predmetné pozemky prístupné a je ich možné racionálne užívať. Dôkazom toho je fakt, že od právoplatnosti predbežných opatrení, týkajúcich sa tohto sporu, vykonáva na predmetných pozemkoch efektívnu poľnohospodársku produkciu. Nestotožnil sa s tvrdením žalovaných, týkajúcich sa platnosti výzvy na vrátenie pozemkov. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Nitra zo dňa 29. 09. 2014 sp.zn. 7Co/526/2014, ktorý má za preukázané, že žalovaného v prvom rade platne vyzval na vrátenie predmetných pozemkov.

3.1. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

4. Krajský súd v B., ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalovaného v prvom rade podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v prvom rade nie je opodstatnené a preto napadnutý rozsudok vo veci samej ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Predmetom konania v danej veci bola žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému v prvom rade zdržať sa užívania, požívania a disponovania s poľnohospodárskymi pozemkami, nachádzajúcimi sa v okrese Z. T., v katastrálnom území T., O. nad Z., ktoré v podanej žalobe presne špecifikoval uvedením parcelného čísla, registra katastra, výmery a druhu pôdy.

5.1. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní, rozhodol napadnutým rozsudkom, tak, že žalobe žalobcu vo vzťahu k žalovanému v prvom rade plnom rozsahu vyhovel a voči žalovanému v druhom rade, pre absenciu žalobného návrhu, žalobu zamietol.

5.2. Žalovaný v prvom rade s rozsudkom súdu prvej inštancie nesúhlasil, podal odvolanie, namietajúc nesprávnosť skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie a nepreskúmateľnosť rozsudku.

5.3. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu voči žalovanému v druhom rade zamietol z dôvodu absencie žalobného návrhu voči tomuto žalobcovi. Výrok napadnutého rozsudku odvolaním napadnutý nebol, nakoľko žalobca voči nemu odvolanie nepodal a žalovaný v druhom rade právo na odvolanie nemá, nakoľko bolo rozhodnuté v jeho prospech.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalovaným v prvom rade, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného v prvom rade, podľa § 379 CSP, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd stotožnil a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako rozhodnutie, ktoré je vo výroku vecne správne. V plnom rozsahu sa stotožnil so záverom a odôvodnením súdu prvej inštancie o zániku platnosti rozhodnutia o schválení zjednodušeného rozdeľovacieho plánu urýchleného usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov z dôvodu nadobudnutia účinnosti novely zákona číslo 330/1991 Zb., konkrétne ustanovenia § 42i tohto zákona. V dôsledku novej právnej úpravy toto rozhodnutie stratilo účinnosť a preto žalovaný v prvom rade a následne ani žalovaný v druhom rade neboli oprávnení užívať nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie o neplatnosti nájomnej zmluvy podľa § 37 ods. 1 a § 41 Občianskeho zákonníka z dôvodu nešpecifikácie nehnuteľností, ktoré mali byť dané do užívania žalovanému v prvom rade poľnohospodárskym družstvom.

8. Podľa § 42i zákona číslo 330/1991 Zb., v znení účinnom od 01. 01. 2008, rozhodnutie o schválení zjednodušeného rozdeľovacieho plánu vykonania urýchleného usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov stráca platnosť dňom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia súdu o začatí konkurzného konania na majetok poľnohospodárskeho podniku, na ktorý sa vzťahoval zákonný nájom podľa osobitného predpisu, alebo schválením vykonania projektu pozemkových úprav, alebo ak došlo k zániku vlastníctva k pozemku, za ktorý bol vyčlenený iný pozemok do bezplatného náhradného užívania, alebo ak došlo k odňatiu poľnohospodárskej pôdy, za ktorý bol vyčlenený iný pozemok do bezplatného náhradného užívania. To platí aj vtedy, ak takéto rozhodnutie bolo vydané pred 1. januárom 2008. Podľa § 126 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávnom zadržuje. Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

9. Odvolateľ, žalovaný v prvom rade, v podanom odvolaní namieta nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, v dôsledku nedostatočného odôvodnenia a nevyporiadania sa s argumentáciou žalovaného v prvom rade. Odvolací súd, predtým ako preskúmal napadnutý rozsudok, skúmal, či súd prvej inštancie

nezaťažil konanie vadou konania, namietanou žalovanou, spočívajúcou v nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

9.1. Žalovaný v prvom rade v podanom odvolaní namieta nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, dôvodiac jeho nedostatočným odôvodnením, v čom vidí procesnú vadu konania v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP. Odvolací súd poukazuje na stálu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v danom prípade konkrétne na rozhodnutie sp.zn. 3Cdo 118/2016, v ktorom dovolací súd uviedol, že: „nepreskúmateľnosť rozhodnutia bola už dávnejšou judikatúrou najvyššieho súdu (R 111/1998) považovaná za procesnú vadu („inú vadu konania“), nezakladajúcu prípustnosť dovolania. Správnosť takého nazerania na právne dôsledky nepreskúmateľnosti potvrdili viaceré rozhodnutia ústavného súdu o sťažnostiach proti tým rozhodnutiam najvyššieho súdu, ktoré zotrvali na právnych záveroch súladných s R 111/1998 (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015 a III. ÚS 288/2015). Ústavný súd v náleze z 30. januára 2013 sp. zn. III. ÚS 551/2012 konštatoval, že „sa väčšinovým názorom svojich senátov priklonil k tej judikatúre najvyššieho súdu, ktorá prijala záver, že nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku nezakladá vadu konania podľa § 237 O.s.p., ale len tzv. inú vadu konania podľa § XXX ods. 2 písm. b/ OSP“. Obdobne argumentoval ústavný súd v uznesení zo 14. januára 2015 sp. zn. III. ÚS 1/2015 a tiež v uznesení z 26. augusta 2015 sp. zn. I. ÚS 364/2015. Na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § XXX ods. 2 písm. b/ OSP. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ OSP“. Toto stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016.

9.2. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajinú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri U. proti G., rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (G. proti G., rozsudok z roku 2003).“

9.3. Uvedené stanovisko sa vzťahuje aj vady konania pred súdom prvej inštancie, na ktoré odvolací súd musí prihliadať aj bez návrhu. Civilný sporový poriadok, upravuje odvolací dôvod, odňatie možnosti konať pred súdom v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, a po jeho zistení umožňuje odvolaciemu súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP napadnuté rozhodnutie zrušiť.

9.4. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku v danej veci však nezistil žalovanou namietanú vadu konania, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie obsahovalo náležitosti § 220 ods. 2 CSP, obsahovalo dôvody a úvahy, na základe ktorých v danej veci rozhodol. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku podrobne zaoberal tvrdeniami strán sporu, skutkovými okolnosťami, vyhodnotením dôkazov tak po právnej, ako aj skutkovej stránke. Námietku žalovaného v prvom rade, týkajúcu sa nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia a následného porušenia práva na spravodlivý proces, vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

10. Následne odvolací súd podrobil prieskumnej činnosti konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj napadnutý rozsudok a odvolanie žalovaného v prvom rade.

10.1. V odvolacím súdom prejednávanej veci, žalovaný v prvom a v druhom rade odvodzujú svoje užívacie právo (ktoré nespochybnili počas celého konania a ani v podanom odvolaní) z nájomnej zmluvy uzavretej medzi Poľnohospodárskym družstvom O. T. a žalovaným v prvom rade dňa 02. 01. 1996. Rozhodnutím Pozemkového úradu v B. zo dňa 03. 05. 1992 číslo: X/XX a z 08. 11. 1995 číslo: XX/XX, bolo podľa § 15 ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách schválené urýchlené usporiadanie vlastníckych a užívacích poľnohospodárskych pomerov k predmetným pozemkom a tieto pozemky boli dané do dočasného užívania Poľnohospodárskemu družstvu v O. T.. Predmetné družstvo tieto pozemky nájomnou zmluvou (02. 01. 1996) dalo do užívania žalovanému v prvom rade. Na Poľnohospodárske družstvo O. T. bol uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18. 12. 1997 č.k. Z-2-33K XXX/96-75 vyhlásený konkurz, ktorý bol zrušený rozhodnutím súdu zo dňa 18. 05.- 2017 po splnení rozvrhového výťažku a družstvo bolo k 30. 11. 2017 vymazané z obchodného registra.

10.2. Z ustanovenia § 42i zákona číslo 330/1991 v znení účinnom od 01. 01. 2008 jednoznačne vyplýva, že tak rozhodnutie o schválení zjednodušeného rozdeľovacieho plánu vykonania urýchleného usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov stráca platnosť dňom nadobudnutia právoplatnosti

uznesenia súdu o začatí konkurzného konania na majetok poľnohospodárskeho podniku, ako aj následná nájomná zmluva ktorú družstvo uzavrelo so žalovaným v prvom rade dňa 02. 01. 1996, dňom vyhlásenia konkurzu na družstvo (18. 12. 1997) stratili platnosť. Z uvedeného dôvodu preto družstvo dňa 02. 01. 1996 mohlo síce so žalovaným v prvom rade uzavrieť platnú nájomnú zmluvu (ktorá podľa odvolacieho súdu obsahovala aj špecifikáciu nehnuteľností), avšak táto stratila účinnosť dňom 01. 01. 2008, kedy predmetné ustanovenie zákona (§ 42i zákona číslo 330/1991 Zb.) nadobudlo účinnosť. Týmto dňom žalovaný v prvom rade stratil právo disponovať, nakladať a užívať predmetné nehnuteľnosti. Preto za situácie, ak dňa 01. 03. 2014 uzavrel žalovaný v prvom rade so žalovaným v druhom rade dohodu o užívaní týchto pozemkov na obdobie od 01. 03. 2015 do 31. 12. 2014 a následne do 31. 12. 2015, nemohla táto zmluva byť platne uzavretá. Odvolací súd preto konštatuje, že žalovaný v prvom rade v období po vyhlásení konkurzu nebol oprávnený na užívanie predmetných pozemkov, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu a následne ani žalovaný v druhom rade nebol oprávnený na užívanie týchto pozemkov. Ak dané pozemky užívali tak žalovaný v prvom rade, ako aj žalovaný v druhom rade, užívali ich bez právneho dôvodu. Keďže žalobca predmetnú žalobu v danom konaní podal súdu dňa 07. 05. 2014, t.j. v čase, kedy nehnuteľnosti neoprávnene užíval žalovaný v druhom rade, bola jeho žaloba dôvodná a v konečnom dôsledku preto súd prvej inštancie správne rozhodol, keď uložil žalovanému v prvom rade povinnosť zdržať sa akýchkoľvek zásahov do vlastníckeho práva žalobcu.

10.3. Odvolací súd sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie o neplatnosti nájomnej zmluvy uzavretej medzi Poľnohospodárskym družstvom O. T. a žalovaným v prvom rade dňa 02. 01. 1996 z dôvodu, že v zmluve nebola poľnohospodárska pôda a ostatná pôda v užívaní prenajímateľa, bližšie označená a zo zmluvy nevyplývalo, že by jej súčasťou mal byť predložený súpis parciel, z ktorého dôvodu vzhliadol dôvod neplatnosti tejto zmluvy podľa § 37 ods. 1 a § 41 Občianskeho zákonníka.

10.3.1. Odvolací súd, po preskúmaní spisového materiálu a tohto záveru súdu prvej inštancie dospel k záveru o jeho neopodstatnenosti, nakoľko nemá toto tvrdenie oporu vo vykonanom dokazovaní. Zo spisového materiálu a zo zmluvy, ktorú predložil žalovaný v prvom rade však jednoznačne vyplýva, že prílohou tejto zmluvy bola špecifikácia nehnuteľností, ktoré družstvo dalo do prenájmu žalovanému v prvom rade. Žalovaný v prvom rade pri každom predložení tejto nájomnej zmluvy súdu prvej inštancie, predložil aj prílohu, v ktorej predmetné nehnuteľnosti boli špecifikované. Navyše na základe tejto zmluvy bol žalovaný v prvom rade riadne v evidencii nehnuteľností, vedenej katastrom nehnuteľností, zapísaný ako nájomca. Z uvedených skutočností odvolací súd vyvodil záver o nesprávnom názore a záveru súdu prvej inštancie o neurčitosti predmetnej nájomnej zmluvy.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého výroku rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd dáva do pozornosti ustanovenie § 126 Občianskeho zákonníka, ktoré súd prvej inštancie v danej veci správne aplikoval.

11.1. Vlastnícke právo patrí do skupiny absolútnych práv, ktoré pôsobia voči všetkým (erga omnes), takže im zodpovedá povinnosť každého iného subjektu nerušiť oprávnený subjekt vo výkone jeho práv. Ochrana vlastníckeho práva je subjektívnym právom vlastníka veci, realizuje sa najmä prostredníctvom vlastníckych žalôb. Vlastnícke žaloby uvedené v ustanovení § 126 Občianskeho zákonníka sú hmotnoprávnym inštitútom, na základe ktorého sa realizuje subjektívny nárok vlastníka veci na ochranu. Oprávneným subjektom je predovšetkým vlastníka veci, ale aj každý, kto o sebe tvrdí, že mu prislúcha vecné právo k veci. Pasívnu legitimáciu má osoba, ktorá zasahuje do vlastníckeho práva iného, ktorá o sebe tvrdí, že je vlastníkom veci, o ktorú v spore ide, ktorá z iného dôvodu odmieta vydať vec. Základnou podmienkou úspechu je preukázanie vlastníckeho práva žalobcu, bez tohto preukázania nie je žalobca aktívne legitimovaný domáhať sa ochrany, ktorá mu prislúcha ako vlastníkovi. Zákaz neoprávneného rušenia vlastníka veci prichádza do úvahy tam, kde neoprávnené rušenie trvá, resp. pokračuje, alebo tam, kde už síce prestalo, avšak existuje konkrétne nebezpečenstvo jeho opakovania v budúcnosti. Taktiež nie je vylúčené úspešné uplatnenie negatívnej žaloby i po jednotlivom čine, ktorý nezanechal následky, pretože nemožno vylúčiť, že by žalobcovi nehrozilo opakovanie takého činu. Žalobou podľa § 126 Občianskeho zákonníka sa možno v zásade domáhať zákazu zásahov už vykonaných, ktoré trvajú alebo ktorých opakovanie hrozí (R 65/1972).

11.2. Aplikujúc v danej veci predmetné ustanovenie § 126 Občianskeho zákonníka, odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, dospel k záveru o opodstatnenosti žaloby žalobcu. Žalobca sa negatívnou žalobou podľa tohto ustanovenia domáhal ochrany svojho vlastníckeho práva, ktoré mu rušili tak žalovaný v prvom rade, ako aj žalovaný v druhom rade tým, že užívali nehnuteľnosti, ktoré sú v jeho vlastníctve, bez jeho súhlasu, bez akéhokoľvek titulu a bez uzavretia platnej zmluvy so žalobcom (keďže ich právo užívania v dôsledku novely zákona číslo 330/1991 Zb., podľa ustanovenia § 42i tohto zákona, zaniklo). Žalobca ako vlastníka nehnuteľnosti, je vecne aktívne legitimovanou stranou sporu a žalovaný v

prvom rade a žalovaný v druhom rade, ako subjekty zasahujúce a rušiace toto právo žalobcu, sú vecne pasívne legitimovanou stranou sporu.

11.3. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalovaný v prvom, ani žalovaný v druhom rade predmetné nehnuteľnosti, od právoplatnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia zo dňa 23. 05. 2014 č.k. 12C/86/2014-46 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v B. zo dňa 29. 09. 2014 sp.zn. 7Co/526/2014, predmetné nehnuteľnosti neužívajú. Sám žalobca v podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaného v prvom rade potvrdil, že nehnuteľnosti užíva sám.

11.3.1. Žalovaný v prvom rade v podanom odvolaní namieta, že medzičasom dôvod žaloby odpadol, keď sa žalovaní užívacieho práva k predmetným nehnuteľnostiam nedomáhali, užívacie právo žalobcu nerozporovali, k neoprávneným zásahom nedochádzalo, pričom nebolo dané ani nebezpečenstvo, že by k takým zásahom prichádzalo v budúcnosti, preto nebol v čase vydania napadnutého rozsudku splnený predpoklad, pre ktorý by bolo možné žalobe žalobcu vyhovieť.

11.3.2. Je pravdou, že žalovaní v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku, predmetné nehnuteľnosti, vo vlastníctve žalobcu, neužívali. Ustanovenie § 126 Občianskeho zákonníka však umožňuje vyhovieť takejto žalobe aj v prípade, ak rušivý zásah už síce netrvá, ale nemožno vylúčiť, že by žalobcovi nehrozilo opakovanie takéhoto rušivého zásahu zo strany žalovaných v prvom a v druhom rade. Dôvodom na takýto záver je skutočnosť, že žalovaný v prvom rade v priebehu celého konania, opakovane aj v podanom odvolaní tvrdil, že je oprávneným užívateľom predmetných pozemkov a oprávnené ich dal do užívania žalovanému v druhom rade. Iba v podanom odvolaní v závere uviedol, že užívacie právo žalobcu nerozporuje. Za situácie, že v priebehu celého konania tvrdil opak a rozporoval užívacie právo žalobcu, ako aj s poukazom na skutočnosť, že žalovaný v druhom rade skončil s užívaním nehnuteľností iba rešpektovaním nariadeného neodkladného opatrenia, ktorého účinnosť zanikne právoplatnosťou tohto rozsudku, nesporne hrozí obava, že by žalovaný v prvom rade mohol v rušení užívacieho práva žalobcu pokračovať. Žalovaný v prvom rade túto hrozbu žiadnym spôsobom nevyvrátil a iba samotné tvrdenie, že v súčasnej dobe užívacie právo žalobcu nerozporuje, je nepostačujúce pre ochranu vlastníckeho a užívacieho práva vlastníka veci, t.j. žalobcu. S poukazom na tieto dôvody je uloženie povinnosti žalovanému v prvom rade zdržať sa akýchkoľvek zásahov do užívania pozemkov vo vlastníctve žalobcu, v súlade s ustanovením § 126 Občianskeho zákonníka a teda vecne správne.

12. Odvolací súd je povinný podľa § 387 ods. 3 CSP v odôvodnení rozhodnutia sa vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

12.1. V podanom odvolaní žalobca namieta nesprávny záver súdu prvej inštancie o neplatnosti nájomnej zmluvy uzavretej medzi družstvom a žalovaným v prvom rade. Touto námietkou sa odvolací súd podrobne zaoberal v bode 10. Odôvodnenia tohto rozsudku, na ktoré dôvody iba poukazuje. Z tam uvedených dôvodov námietku odvolateľa vyhodnotil ako opodstatnenú a dôvodnú. Správnosť tohto tvrdenia žalovaného v prvom rade však na správnosť rozhodnutia vo veci samej nemala žiadny vplyv a to z dôvodov, ktoré sú uvedené v tomto rozsudku.

12.2. Odvolateľ v podanom odvolaní ďalej namieta, že bol a je oprávneným užívateľom predmetných nehnuteľností a to na základe nájomnej zmluvy, ktorú uzavrel s poľnohospodárskym družstvom. Aj k tejto námietke odvolací súd zaujal stanovisko a vyvrátil jeho tvrdenie aplikáciou ustanovenia § 42i zákona číslo 330/1991 Zb. Námietka odvolateľa je preto účelová a nedôvodná.

12.3. Odvolateľ ďalej namieta, že žalobca mal postupovať podľa § 12a zákona číslo 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov v znení neskorších predpisov. K tejto námietke odvolací súd iba dodáva, že podľa tohto ustanovenia sa postupuje v prípade, ak je pozemok užívaný bez nájomnej zmluvy a pozemok je neprípustný alebo ho nemožno racionálne užívať. V danej veci však podmienka neprípustnosti nebola splnená, nakoľko sám žalobca v podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že predmetné pozemky sú prístupné, nakoľko ich od nariadenia neodkladného opatrenia, užíva sám. Z uvedeného dôvodu túto námietku vyhodnotil odvolací súd ako účelovú a neopodstatnenú.

12.4. Odvolateľ ďalej namieta, že súd prvej inštancie sa nezaoberal výzvou žalobcu na vydanie nehnuteľností a to z hľadiska včasnosti a určitosti. K tejto námietke odvolací súd iba poznamenáva, že predmetom konania v danej veci nie je vydanie nehnuteľností, ale zdržanie sa rušivého zásahu do užívania nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu, v ktorom spore nie je podstatná výzva na vydanie nehnuteľností. Z tohto dôvodu sa ani súd prvej inštancie a ani odvolací súd formálnymi, vecnými a včasnosťou podanej výzvy zaoberal nemusel.

12.5. K námietke nesprávnej aplikácie ustanovenia § 42i zákona číslo 330/1991 Zb. odvolací súd už vo vyššie uvedených dôvodoch zaujal stanovisko, ktorého sa pridrižiava a na ktoré poukazuje. Námietka odvolateľa je preto neopodstatnená.

12.6. K námietke odpadnutia dôvodu žaloby, sa odvolací súd taktiež v odôvodnení tohto rozsudku už vyjadril, námietku považuje za účelovú a nedôvodnú.

12.7. K námietke odvolateľa, že závery súdu sú neodôvodnené, v priamom rozpore s obsahom spisu, často odporujúce hmotnému právu a jeho požadovanej aplikácii na zistený skutkový stav iba dodáva, že táto námietka je iba v rovine všeobecného konštatovania, bez akejkoľvek konkretizácie, na podľa neho, nesprávny záver súdu. Z tohto dôvodu je námietka iba subjektívnym tvrdením žalovaného v prvom rade bez akejkoľvek konkretizácie na daný skutkový stav.

12.8. Záverom namietal nepreskúmateľnosť celého rozsudku súdu prvej inštancie v dôsledku jeho nedostatočného odôvodnenia, čím došlo k vade konania a porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. K tejto námietke odvolací súd zaujal stanovisko v bode 9 tohto odôvodnenia rozsudku. Námietku preto vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

13. S poukazom na vyššie uvedené dôvody, odvolací súd vyhodnotil odvolanie žalovaného v prvom rade ako nedôvodné a neopodstatnené a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací podľa ustanovení § 396 a § 262 ods. 1 CSP, úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v prvom rade v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).